

RETTENS DOM (Anden Afdeling)
9. december 1999

Sag T-299/97

Vicente Alonso Morales
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – annullationssøgsmål – betingelser for adgang til en
udvælgelsesprøve – fuldstændig universitetsuddannelse afsluttet med
eksamensbevis – uddannelse som teknisk ingeniør i Spanien«

Fuldstændig gengivelse på spansk . . . . . II – 1227

Angående: Påstand om annullation af afgørelsen, truffet den 1. oktober 1997 af
udvælgelseskomitéen for den generelle udvælgelsesprøve
KOM/A/1047, om at nægte sagsøgeren adgang til prøven.

Udfald: Den af udvælgelseskomitéen for den generelle udvælgelsesprøve
KOM/A/1047 truffne afgørelse af 1. oktober 1997 om at nægte
sagsøgeren adgang til prøven annulleres. Kommissionen betaler sine
egne samt alle sagsøgerens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – krav om eksamensbevis fra universitet – begrebet eksamensbevis fra universitet – vurdering på grundlag af lovgivningen i den stat, hvor uddannelsen har fundet sted – forskelsbehandling på grundlag af nationalitet – foreligger ikke

2. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – krav om eksamensbevis fra universitet – sammenligning af eksamensbeviser udstedt i forskellige medlemsstater – administrationens skøn – rækkevidden af direktiv 89/48 – retlig kontrol – begrænsninger
(Tjenestemandsvedtægten, art. 27; Rådets direktiv 89/48)

3. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – adgangsbetingelser – fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøve – udvælgelseskomitéens fastsættelse af betingelser, som ikke er indeholdt i meddelelsen om udvælgelsesprøve – ulovligt
(Tjenestemandsvedtægten, bilag III, art. 5)

4. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – krav om eksamensbevis fra universitet – begrebet eksamensbevis fra universitet – vurdering på grundlag af lovgivningen i den stat, hvor uddannelsen har fundet sted

1. Det forhold, at de kvalifikationsbeviser, som forelægges af ansøgerne ved en udvælgelsesprøve, der afholdes med henblik på ansættelse, bedømmes i henhold til retssystemet i den medlemsstat, i hvilken de har studeret, indebærer ingen forskelsbehandling mellem ansøgere, som er statsborgere i disse forskellige medlemsstater. Samtlige ansøgere, der har fået samme uddannelse, behandles nemlig på denne måde ensartet hvad angår deres deltagelse i EF-institutionernes udvælgelsesprøver, uanset deres nationalitet og uanset spørgsmålet om, hvorledes

deres kvalifikationsbeviser bedømmes retligt i hjemlandet. Den omstændighed, at den pågældendes ansøgning vurderes på grundlag af gældende national ret, indebærer derfor ikke i sig selv nogen tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet i forhold til den pågældende.

(jf. præmis 30)

Henvisning til: Retten, 11. februar 1992, sag T-16/90, Panagiotopoulou mod Parlamentet, Sml. II, s. 89, præmis 55.

2. Enhver sammenligning, en EF-institution foretager af de faguddannelser, som gennemføres i de forskellige medlemsstater, med henblik på fastsættelse af betingelserne for adgangen til en udvælgelsesprøve, udgør en kompliceret vurdering, for hvilken institutionen råder over et vidt skøn. Denne vurdering skal foretages på grundlag af vedtægtens artikel 27, hvorefter institutionen skal ansætte de medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer.

Det kan ikke antages, at den instrumentale harmonisering, som er foretaget ved direktiv 89/48 – om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed – medfører en begrænsning af den skønsbeføjelse, en institution råder over som led i sin ansættelsespolitik i henhold til vedtægtens artikel 27 ved sammenligningen af de enkelte eksamensbevisers værdi.

Den kontrol, som Fællesskabets retsinstanter udøver vedrørende en institutions sammenligning af eksamensbeviser, skal begrænse sig til en efterprøvelse af, om de gældende procedure- og begrundelsesforskrifter er overholdt, om de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund for det anfægtede valg, er materielt korrekte, og om der er begået et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af disse omstændigheder eller begået magtfordrejning.

(jf. præmis 31 og 36)

Henvisning til: Panagiotopoulou mod Parlamentet, præmis 39; Retten, 5. februar 1997, sag T-207/95, Ibarra Gil mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 31, præmis 66.

3. Meddelelsen om udvælgelsesprøven har den funktion at give ansøgerne så nøjagtige oplysninger som muligt om arten af de betingelser, der stilles for at beklæde den stilling, som skal besættes, for at sætte dem i stand til dels at afgøre, om det har noget formål for dem at indgive ansøgning, dels hvilken dokumentation der er relevant for udvælgelseskomitéens arbejde, og som derfor bør vedlægges ansøgningsakterne.

Den i artikel 5, stk. 1, i vedtægtens bilag III foreskrevne fremgangsmåde ville derfor blive tilsidesat, hvis udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve havde mulighed for at anvende betingelser, som ikke fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven, og som dermed går videre end en sammenligning af ansøgerne på grundlag af de kvalifikationsbeviser, som kræves efter meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Følgelig kan en udvælgelseskomité for en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver ikke afvise en ansøger fra deltagelse i prøverne under henvisning til, at vedkommende ikke opfylder et krav, som ikke var angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

(jf. præmis 56 og 57)

Henvisning til: Retten, 28. november 1991, sag T-158/89, Van Hecken mod ØSU, Sml. II, s. 1341, præmis 23, 24 og 25.

4. Såfremt der hverken i forordninger eller direktiver om udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse eller i meddelelsen om den pågældende udvælgelsesprøve findes bestemmelser om det modsatte, må kravet om, at ansøgere skal være i besiddelse af et eksamensbevis på universitetsniveau for at få adgang til en almindelig udvælgelsesprøve, forstås i den betydning, udtrykket har i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor ansøgeren har fulgt de studier, han eller hun påberåber sig.

(jf. præmis 60)

Henviſning til: Retten, 3. marts 1994, sag T-82/92, Cortés Jiménez m.fl., Sml. Pers. II, s. 237, præmis 34.